

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการรักษาศีล 5 ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ และหาแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมการรักษาศีล 5 ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศและสาขาวิชาเอก

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับพฤติกรรมการรักษาศีล 5 ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตอนที่ 3 แนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมการรักษาศีล 5 ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

มีการกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ดังต่อไปนี้คือ

\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศและสาขาวิชาเอก ซึ่งปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	$n = 330$	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศชาย	98	29.70
เพศหญิง	232	70.30
รวม	330	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 70.30 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 29.70

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาขาวิชาเอก

สาขาวิชาเอก	$n = 330$	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ

คณิตศาสตร์	47	14.24
วิทยาศาสตร์ทั่วไป	21	6.36
เคมี	15	4.55
ฟิสิกส์	13	3.94
ชีววิทยา	23	6.97
ภาษาไทย	36	10.91
ภาษาอังกฤษ	32	9.70
พลศึกษา	37	11.21
สังคมศึกษา	47	14.24
การศึกษาปฐมวัย	36	10.91
คอมพิวเตอร์ศึกษา	23	6.97
รวม	330	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนักศึกษาในสาขาวิชาเอกคณิตศาสตร์ ร้อยละ 14.24 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป ร้อยละ 6.36 สาขาวิชาเคมี ร้อยละ 4.55 สาขาวิชาฟิสิกส์ ร้อยละ 3.94 สาขาวิชาชีววิทยา ร้อยละ 6.97 สาขาวิชาภาษาไทย ร้อยละ 10.91 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ร้อยละ 9.70 สาขาวิชาพลศึกษา ร้อยละ 11.21 สาขาวิชาสังคมศึกษา ร้อยละ 14.24 สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ร้อยละ 10.91 และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา ร้อยละ 6.97

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับพฤติกรรมการรักษาศีล 5 ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทั้งในภาพรวมรายด้านและรายข้อในแต่ละด้าน แล้วนำคะแนนเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อจัดระดับพฤติกรรมผลการวิเคราะห์ ปรากฏดังตารางที่ 4 – 9

ตารางที่ 4 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการรักษาศีล 5 ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เกี่ยวกับศีล 5 โดยรวม และรายข้อ

การรักษาศีล	$n = 330$		ระดับพฤติกรรม
	\bar{X}	SD	

ศีลข้อ 1 ปาณาติปาตา เวรมณี (เว้นการทำลายชีวิตสัตว์)	4.02	.98	ผิดนานๆ ครั้ง
ศีลข้อ 2 อทินนาทานา เวรมณี (เว้นจากการถือเอาสิ่งของที่เจ้าของเขาไม่ได้ให้)	4.57	.76	ไม่เคยผิด
ศีลข้อ 3 กาเมสุ มิจฉาจารา เวรมณี (เว้นจากการประพฤติผิดในกามทั้งหลาย)	4.47	.90	ไม่เคยผิด
ศีลข้อ 4 มุสาวาทา เวรมณี (เว้นจากการพูดเท็จ)	4.12	.94	ผิดนานๆ ครั้ง
ศีลข้อ 5 สุราเมรัยมัชฌมาทัฏฐานา เวรมณี (เว้นจากการดื่มสุราเมรัยและเครื่องดองของมีน เมาทุกชนิด)	4.46	.88	ไม่เคยผิด
รวม	4.32	.89	ไม่เคยผิด

จากตารางที่ 4 พบว่า พฤติกรรมการรักษาศีล 5 ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยรวมอยู่ในระดับไม่เคยผิด ($\bar{X}=4.32$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับไม่เคยผิด 3 ข้อ ได้แก่ ศีลข้อ 2 ศีลข้อ 3 ศีลข้อ 5 และอยู่ในระดับผิดนานๆ ครั้ง 2 ข้อ คือ ศีลข้อ 1 และศีลข้อ 4 เรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากผิดมากไปหาน้อย คือ ศีลข้อ 4 ศีลข้อ 1 ศีลข้อ 5 ศีลข้อ 3 และศีลข้อ 2

ตารางที่ 5 ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการรักษาศีล 5 ข้อ 1 ปาณาติปาตา เวรมณี (เว้นการทำลายชีวิตสัตว์) ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เป็นรายข้อ

ศีลข้อ 1	ระดับพฤติกรรม					\bar{X}	SD	ระดับพฤติกรรม
	ผิดบ่อยมากที่สุด	ผิดบ่อยมาก	ผิดบ่อย	ผิดนานครั้ง	ไม่เคยผิด			
1. ฉียดยากันยุงหรือแมลง ในบ้าน	6.67	10.61	25.76	43.93	13.03	3.46	1.06	ผิดนานๆ ครั้ง
2. ตบยุงหรือแมลงที่มา รบกวน	16.36	22.73	31.82	21.52	7.57	2.81	1.17	ผิดบ่อย
3. ยิงนก ตกปลา รังแกสัตว์ ชนิดอื่นๆ ด้วยการทรมาน	1.52	1.21	6.06	16.36	74.85	4.62	0.78	ไม่เคยผิด

$n = 330$

ด้วยวิธีการต่างๆ								
เพื่อความสนุกสนาน								
4. เมื่อมีคนหรือสัตว์มา	1.52	2.42	10.30	26.97	58.79	4.39	0.88	ไม่เคยผิด
ทำร้ายมีจิตคิดทำลาย								
หรือฆ่า								
5. นำสัตว์ที่มีชีวิตมา	8.18	6.97	13.03	20.91	50.91	3.99	1.29	ผิดนานๆ ครั้ง
ประกอบอาหาร								
6. ทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น	1.21	2.12	8.79	36.36	51.52	4.35	0.82	ไม่เคยผิด
7. ข่มเหงรังแกผู้อื่น	1.82	2.42	5.15	23.33	67.28	4.52	0.85	ไม่เคยผิด
รังแกเพื่อนร่วมชั้นด้วย								
วิธีการต่างๆ								
รวม						4.02	.98	ผิดนานๆ ครั้ง

จากตารางที่ 5 พบว่า พฤติกรรมการรักษาศีล 5 ข้อ 1 ปาณาติปาตา เวรมณี (เว้นการทำลายชีวิตสัตว์) ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี อยู่ในระดับผิดนานๆ ครั้ง (\bar{X} = 4.02) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีพฤติกรรมอยู่ในระดับที่ไม่เคยผิด 4 ข้อ อยู่ในระดับผิดนานๆ ครั้ง 2 ข้อ และอยู่ในระดับผิดบ่อย 1 ข้อ เรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากผิดมากไปหาผิดน้อย 3 อันดับแรก คือ ตบยุงหรือแมลงที่มารบกวน ฉีดยากันยุงหรือแมลงในบ้าน และนำสัตว์ที่มีชีวิตมาประกอบอาหาร

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 6 ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการรักษาคีล 5 ข้อ 2 อทินนาทานา เวมณี (เว้นจากการถือเอาสิ่งของที่เจ้าของเขาไม่ได้ให้) ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เป็นรายชื่อ

คีลข้อ 2	<i>n</i> = 330					\bar{X}	SD	ระดับพฤติกรรม
	มากที่สุด	ติดบ่อยมาก	ติดบ่อย	พิดนานครั้ง	ไม่เคยพิด			
1. ลอกข้อสอบเพื่อน	1.82	5.76	16.36	42.42	33.64	4.00	.95	พิดนานๆ ครั้ง
2. ลอกข้อความผู้อื่นมาทำ รายงานโดยไม่ได้อ้างอิง เจ้าของเดิม	0.91	2.12	10.61	36.97	49.39	4.32	.82	ไม่เคยพิด
3. ยืมเงินหรือสิ่งของของคนอื่น แล้วไม่ส่งคืนตรงเวลา	1.52	1.82	4.24	33.94	58.48	4.46	.79	ไม่เคยพิด
4. หยิบฉวยของในร้านขาย สินค้าโดยไม่จ่ายเงิน	1.21	1.52	4.55	4.24	88.48	4.77	.71	ไม่เคยพิด
5. หลบหลีกการจ่ายค่า โดยสาร	1.21	1.21	3.94	4.55	89.09	4.79	.68	ไม่เคยพิด
6. หยิบฉวยของผู้อื่นไปใช้ โดยไม่ได้รับอนุญาต	1.21	1.52	5.45	18.79	73.03	4.61	.77	ไม่เคยพิด
7. เก็บสิ่งของได้แล้วตั้งใจ ไม่ส่งคืนเจ้าของ	1.21	2.12	5.76	11.21	79.70	4.66	.78	ไม่เคยพิด
8. รับซื้อของที่ถูกขโมยมา	1.21	1.52	3.64	5.76	87.87	4.78	.70	ไม่เคยพิด
9. สับเปลี่ยนสิ่งของของ ตนเองที่ไม่ดีให้กับผู้อื่น	0.91	1.52	3.64	12.42	81.51	4.72	.69	ไม่เคยพิด

รวม	4.57	.76	ไม่เคยผิด
-----	------	-----	-----------

จากตารางที่ 6 พบว่า พฤติกรรมการรักษาศีล 5 ข้อ 2 อทินนาทานา เวมณี (เว้นจากการถือเอาสิ่งของที่เจ้าของเขาไม่ได้ให้) ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี อยู่ในระดับไม่เคยผิด ($\bar{X}=4.57$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีพฤติกรรมอยู่ในระดับไม่เคยผิด 8 ข้อ และอยู่ในระดับผิดนานๆ ครั้ง 1 ข้อ เรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากผิดมากไปหาผิดน้อย 3 อันดับแรก คือ ลอกข้อสอบเพื่อน ลอกข้อความผู้อื่นมาทำรายงานโดยไม่ได้อ้างอิงเจ้าของเดิม และยืมเงินหรือสิ่งของคนอื่นแล้วไม่ส่งคืนตรงเวลา

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 7 ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการรักษาศีล 5 ข้อ 3 กาเมสุ มิจฉาจารย์า เวมณี (เว้นจากการประพฤติผิดในกามทั้งหลาย) ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เป็นรายชื่อ

ศีลข้อ 3	<i>n</i> = 330					\bar{X}	SD	ระดับพฤติกรรม
	ผิดบ่อยมากที่สุด	ผิดบ่อยมาก	ผิดบ่อย	ผิดนานครั้ง	ไม่เคยผิด			
1. ไปเที่ยวกับคนอื่นที่ไม่ใช่แฟนเกินเพื่อนสนิท	2.12	2.42	7.27	25.16	63.03	4.45	.89	ไม่เคยผิด
2. มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งแบบไม่ผูกพันกับคนอื่นที่ไม่ใช่แฟน	2.12	2.12	4.24	15.15	76.37	4.62	.84	ไม่เคยผิด
3. แอบรักแฟนคนอื่น	4.55	6.06	10.30	26.97	52.12	4.16	1.12	ผิดนานๆ ครั้ง
4. จีบหรือพูดจาเกี้ยวพาราสีกับคนอื่นที่ไม่ใช่แฟน	3.64	4.55	9.69	26.36	55.76	4.26	1.05	ไม่เคยผิด
5. ล่วงเกินเพศตรงข้ามโดยไม่ได้รับการยินยอม	1.52	1.52	4.24	10.00	82.72	4.71	.75	ไม่เคยผิด
6. ดูสื่อลามกอนาจาร เช่น คลิป วีซีดี เว็บไซต์ หนังสือโป๊	2.42	2.73	7.58	28.79	58.48	4.38	.92	ไม่เคยผิด
7. แอบมองกัน ซาอ่อน หน้าอก ผู้อื่น	3.33	2.42	8.79	28.18	57.28	4.34	.97	ไม่เคยผิด
8. คบเพื่อนต่างเพศในทางซู้สาวหลายคนในเวลาเดียวกัน	1.21	1.21	6.97	14.55	76.06	4.63	.77	ไม่เคยผิด
9. สัมผัสเนื้อตัวเพศตรงข้ามโดยมีเจตนาทางซู้สาว	1.52	1.82	3.94	15.45	77.27	4.65	.77	ไม่เคยผิด
รวม						4.47	.90	ไม่เคยผิด

จากตารางที่ 7 พบว่า พฤติกรรมการรักษาศีล 5 ข้อ 3 กาเมสุ มิจฉาจารย์า เวมณี (เว้นจากการประพฤติผิดในกามทั้งหลาย) ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี อยู่ในระดับไม่เคยผิด (\bar{X} = 4.47) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า มีพฤติกรรมอยู่ในระดับไม่เคยผิด 8 ข้อ และอยู่ในระดับผิดนานๆ ครั้ง 1 ข้อ เรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากผิดมากไปหาผิดน้อย 3

อันดับแรก คือ แอบรักแฟนคนอื่น จีบหรือพูดจาเกี้ยวพาราสีกับคนอื่นที่ไม่ใช่แฟน และแอบมองกัน
 ขาอ่อน หน้าอก ผู้อื่น

ตารางที่ 8 ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการรักษาศีล 5
 ข้อ 4 มุสาวาทา เวรมณี (เว้นจากการพูดเท็จ) ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เป็นรายข้อ

ศีลข้อ 4	$n = 330$					\bar{X}	SD	ระดับ พฤติกรรม
	ผิดบ่อยมากที่สุด	ผิดบ่อยมาก	ผิดบ่อย	ผิดนานครั้ง	ไม่เคยผิด			
1. ชอบพูดเพื่อให้ผู้อื่นเกิด	1.21	1.52	6.67	20.00	70.60	4.57	.79	ไม่เคยผิด

ความเข้าใจผิดกัน หรือพุดยู่ให้ทะเลาะกัน									
2. ชอบเล่าเรื่องไม่จริงเพื่อ ผลประโยชน์	1.52	1.21	4.85	22.42	70.00	4.58	.77	ไม่เคยผิด	
3. ชอบพุดนินทา และให้ร้ายผู้อื่น	1.52	1.52	11.21	42.42	43.33	4.25	.83	ไม่เคยผิด	
4. ชอบทำให้พ่อแม่เสียใจ เพราะคำพุด	1.82	3.03	11.21	48.48	35.46	4.13	.86	ผิดนานๆ ครั้ง	
5. ชอบพุดโอ้อวด ทับถม ทำให้คนอื่นได้รับความ อับอาย	0.91	2.42	6.67	19.39	70.61	4.56	.80	ไม่เคยผิด	
6. ชอบพุดคำลามก ส่อเสียด	3.94	3.94	13.94	26.36	51.82	4.18	1.07	ผิดนานๆ ครั้ง	
7. ชอบพุดโกหกกับผู้อื่น	2.12	2.12	11.82	50.30	33.64	4.11	.85	ผิดนานๆ ครั้ง	
8. ชอบพุดคำหยาบ ไม่สุภาพกับผู้อื่น	6.97	13.33	21.52	37.58	20.60	3.51	1.16	ผิดนานๆ ครั้ง	
9. ชอบพุดไร้สาระ	14.24	16.06	25.15	24.55	20.00	3.20	1.32	ผิดบ่อย	
รวม						4.12	.94	ผิดนานๆ ครั้ง	

จากตารางที่ 8 พบว่า พฤติกรรมการรักาศิล 5 ข้อ 4 มุสาวาทา เวมณี (เว้นจากการพุดเท็จ) ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี อยู่ในระดับผิดนานๆ ครั้ง ($\bar{X}=4.12$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีพฤติกรรมอยู่ในระดับไม่เคยผิด 4 ข้อ อยู่ในระดับผิดนานๆ ครั้ง 4 ข้อ และอยู่ในระดับผิดบ่อย 1 ข้อ เรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากผิดมากไปหาผิมน้อย 3 อันดับแรก คือ ชอบพุดไร้สาระ ชอบพุดคำหยาบ ไม่สุภาพกับผู้อื่น และชอบพุดโกหกกับผู้อื่น

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 9 ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการรักษาศีล 5 ข้อ 5 สุราเมรัยมีชชปมาที่ภูฐานา เวมณี (เว้นจากการดื่มสุราเมรัยและเครื่องดองของมีนเมาทุกชนิด)ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เป็นรายชื่อ

ศีลข้อ 5	n = 330					\bar{X}	SD	ระดับพฤติกรรม
	ผิดบ่อยมากที่สุด	ผิดบ่อยมาก	ผิดบ่อย	ผิดนานครั้ง	ไม่เคยผิด			
1. สูบบุหรี่เมื่อมีโอกาส	2.73	4.24	6.67	8.79	77.57	4.54	.98	ไม่เคยผิด
2. ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ ไวน์ สปาย สาโท เป็นต้น	3.64	3.64	12.42	35.45	44.85	4.14	1.01	ผิดนานๆ ครั้ง
3. เสพยาบ้า กัญชา ยาอี ยาเลิฟ หรือยาเสพติดชนิดอื่น	1.21	1.82	2.73	7.27	86.97	4.77	.70	ไม่เคยผิด
4. จัดปาร์ตี้ในกลุ่มเพื่อน สนทนด้วยการดื่มน้ำเมาหรือสุรา	3.03	1.82	11.21	29.39	54.55	4.31	.96	ไม่เคยผิด

5. สังสรรค์กับแฟนหรือ คนในครอบครัวโดยการ ดื่มน้ำเมาหรือสุรา	2.42	1.21	4.24	27.88	64.25	4.50	.84	ไม่เคยผิด
6. กินอาหารที่มีส่วนผสม แต่งจากแอลกอฮอล์เพื่อ เพิ่มรสชาติของอาหาร	1.82	3.03	6.36	36.67	52.12	4.34	.87	ไม่เคยผิด
7. ซื้อมอเตอร์หรือเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์ให้ผู้อื่นเป็น ของกำนัล	1.52	1.82	7.88	10.30	78.48	4.62	.83	ไม่เคยผิด
รวม						4.46	.88	ไม่เคยผิด

จากตารางที่ 9 พบว่า พฤติกรรมการรักษาศีล 5 ข้อ 5 สุราเมรัยมีชชมาที่ภูฐานา เวมณี (เว้นจากการดื่มสุราเมรัยและเครื่องดองของมีนเมาทุกชนิด) ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี อยู่ในระดับไม่เคยผิด ($\bar{X}=4.46$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีพฤติกรรมอยู่ในระดับไม่เคยผิด 6 ข้อ และอยู่ในระดับผิดนานๆ ครั้ง 1 ข้อ เรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากผิดมากไปหาผิดน้อย 3 อันดับแรก คือ ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ ไวน์ สเปย์ สาโท เป็นต้น จัดปาร์ตี้ในกลุ่มเพื่อนสนิทด้วยการดื่มน้ำเมาหรือสุรา และกินอาหารที่มีส่วนผสมแต่งจากแอลกอฮอล์เพื่อเพิ่มรสชาติของอาหาร

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตอนที่ 3 แนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการรักษาศิล 5 ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ในการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการรักษาศิล 5 ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ผลการสนทนา พบว่า การส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการรักษาศิล 5 ของนักศึกษา ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และควรมีการดำเนินการใน 2 ระดับ คือ ระดับคณะและระดับหลักสูตรไปพร้อมกัน ดังนี้

1. ระดับคณะ ควรมีแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการรักษาศิล 5 ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ได้แก่

1.1 คณะควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีจัดทำรายวิชาที่เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและชัดเจนเกี่ยวกับศิลปะ 5 ซึ่งอาจเป็นรายวิชาในหมวดการศึกษาทั่วไปหรือรายวิชาเลือกเสรี ดังความคิดเห็นในการสนทนากลุ่มดังนี้

“การส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการรักษาศิล 5 ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ ไม่ใช่หน้าที่ของคณะอย่างเดียวมันต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย แต่คณะเองต้องเป็นแกนนำหรือเจ้าภาพหลัก สิ่งแรกคิดว่าคณะควรสร้างรายวิชาที่ให้นักศึกษาเรียนและเข้าใจเกี่ยวกับศิลปะ 5 ที่ถูกต้องแท้จริง เพราะถ้าลองไปถามเด็กนักศึกษาว่าศิลปะ 5 มีอะไรบ้าง บางคนยังตอบไม่ถูกเลยด้วยซ้ำ”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 1)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

“เห็นด้วยกับอาจารย์คะ การส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการรักษาศิล 5 ของนักศึกษาไม่ใช่หน้าที่ของคณะอย่างเดียวมันต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย ถ้าจะสร้างรายวิชาให้เด็กเขาเรียนคิดว่าน่าจะเป็นพวกรายวิชาในหมวดการศึกษาทั่วไปหรือรายวิชาเลือกเสรีจะดีค่ะ”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 3)

“ถ้ามีรายวิชาในหมวดการศึกษาทั่วไปหรือ
รายวิชาเลือกเสรีให้พวกเราเรียนเกี่ยวกับศิลปะ 5 ผมก็คิดว่าดี
ถ้าทุกคนเห็นว่าศิลปะ 5 มีความสำคัญและมีความเข้าใจที่ถูกต้อง
เราก็จะได้ไม่ทำผิดศิลปะกันมาก”

(ความคิดเห็นตัวแทนนักศึกษาคณะครุศาสตร์ คนที่ 4)

“ผมพูดเสริมนะครับ ผมเองเคยได้เรียนวิชาจริยธรรมใน
ชีวิตประจำวัน อาจารย์เขาสอนเรื่องของศิลปะ 5 ด้วย ดีนะครับ
ผมเองเข้าใจศิลปะ 5 มากขึ้นเลย ถ้าทุกหลักสูตรได้เรียนผมว่าจะดีมาก”

(ความคิดเห็นตัวแทนนักศึกษาคณะครุศาสตร์ คนที่ 3)

1.2 คณะควรกำหนดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่เป็นกิจกรรมบังคับของคณะ
ที่เน้นการส่งเสริมพฤติกรรมการรักษาศิลปะ 5 ให้นักศึกษาคณะครุศาสตร์เข้าร่วมในชั้นปีใดปีหนึ่งก่อน
สำเร็จการศึกษา ดังความคิดเห็นในการสนทนากลุ่มดังนี้

“เราควรให้ความสำคัญไปที่กิจกรรมเสริมหลักสูตร
เพราะเป็นกิจกรรมที่สามารถเสริมเอาเรื่องของศิลปะ 5 เข้าไปได้ง่าย”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 3)

“เห็นด้วยกับการส่งเสริมพฤติกรรมการรักษาศิลปะ 5
ผ่านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในลักษณะกิจกรรมบังคับของคณะก็ได้
ที่ให้นักศึกษาคณะครุศาสตร์เข้าร่วมในชั้นปีใดปีหนึ่ง
ก่อนที่จะสำเร็จการศึกษา ”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 2)

“การส่งเสริมพฤติกรรมการรักษาศิลปะ 5 ของคณะ
น่าจะมีกิจกรรมในลักษณะกิจกรรมบังคับของคณะสักอย่างน้อย 1 กิจกรรม
ที่ให้นักศึกษาคณะครุศาสตร์เข้าร่วมในชั้นปีใดปีหนึ่ง”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 4)

“หนูในฐานะผู้เรียนและเป็นกลุ่มเป้าหมาย
ที่จะได้รับการพัฒนาเกี่ยวกับพฤติกรรมการรักษาศิลปะ 5
ก็เห็นว่าที่อาจารย์ได้กล่าวมาเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร
ดีมาก ๆ เลยค่ะ เพราะเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเดียว

คงไม่พอเพราะแค่เรียนเนื้อหาวิชานั้นๆ ก็ไม่ทันแล้ว
คงได้แต่เพียงนำมาสอดแทรกเท่านั้น ถ้ามีกิจกรรมบังคับเลย
ทุกคนจะได้เข้าร่วม”

(ความคิดเห็นตัวแทนนักศึกษาคณะครุศาสตร์ คนที่ 1)

“คิดว่าถ้ามีกิจกรรมดีๆ เกี่ยวกับการพัฒนา
พฤติกรรมมารักษาศีล 5 ให้นักศึกษาเข้าร่วมจะเป็นอีกแนวทาง
การพัฒนาครับ”

(ความคิดเห็นตัวแทนนักศึกษาคณะครุศาสตร์ คนที่ 4)

1.3 คณะควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยระดับพฤติกรรมมารักษาศีล 5 ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ และสร้างกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมมารักษาศีล 5 ที่สอดคล้องกับพฤติกรรมที่เป็นจริงของนักศึกษา ดังความคิดเห็นในการสนทนากลุ่มดังนี้

“คณะควรมีการสนับสนุนให้ทำวิจัย ให้คณาจารย์ทำวิจัย
เกี่ยวกับพฤติกรรมมารักษาศีล 5 และนำผลที่ได้มาใช้ประโยชน์
ในเชิงการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 1)

“เห็นด้วยกับการสนับสนุนให้คณาจารย์ทำวิจัย
เกี่ยวกับประเด็นการพัฒนาพฤติกรรมมารักษาศีล 5
ซึ่งอาจจะวิจัยพัฒนากิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมมารักษาศีล 5
มีชุดกิจกรรมที่เป็นคู่มือที่ออกมาจากงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้
จัดกิจกรรมได้เลย”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 2)

“เมื่อทำวิจัยแล้วมีการนำผลงานวิจัยมาสร้างกิจกรรม
ส่งเสริมพฤติกรรมมารักษาศีล 5 ที่สอดคล้องกับพฤติกรรม
ของเด็กนักศึกษา เช่น ศิลข้อไหนอยู่ในระดับน้อยก็พัฒนากิจกรรม
มาเสริมด้านนั้นให้มากขึ้น”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 3)

“ผลงานวิจัยที่จะได้รับการสนับสนุนจากคณะ
ควรนำมาสู่การสร้างกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมมารักษาศีล 5
ที่สอดคล้องกับพฤติกรรมที่เป็นจริงของนักศึกษา

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 4)

1.4 คณะกำหนดให้คณาจารย์ทุกคนได้รับการอบรมและพัฒนาตนเองเกี่ยวกับ คีล 5 เพื่อให้คณาจารย์มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคีล 5 อย่างลึกซึ้ง สามารถนำผลการสอดแทรก หรือบูรณาการในการเรียนการสอน และแสดงตนเป็นแบบอย่างได้ถูกต้อง ดังความคิดเห็นในการ สทนทากลุ่มดังนี้

“คณะเราควรให้อาจารย์เขาเอาเรื่องคีล 5 มาสอนสอดแทรกหรือบูรณาการในการเรียนการสอน ก็เป็นอีกแนวทางหนึ่ง คือการพัฒนาพฤติกรรมของนักศึกษา มันต้องทำหลายๆ อย่าง และช่วยกันหลายๆ ฝ่าย”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 2)

“ถ้าเป็นอย่างนั้นทางคณะน่าจะกำหนดให้ คณาจารย์ทุกคนได้รับการอบรมและพัฒนาตนเองเกี่ยวกับคีล 5 เพื่อจะได้มีความรู้อย่างชัดเจน จะได้ปฏิเสธไม่ได้ว่าเราสอนสายวิทย์ เราจะไปรู้เรื่องพวกนี้ได้อย่างไร”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 3)

“บางครั้งก็ยอมรับตามตรงนะว่าเรื่องของคีล 5 ข้อ บางข้อเราไม่รู้ลึกซึ้งหรอก ไม่รู้ว่าคีล 5 มันสำคัญขนาดไหน การที่เราให้คณาจารย์มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคีล 5 อย่างลึกซึ้งก็ดี จะได้เอามาสอนเด็กถูก”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 1)

“เหนือสิ่งอื่นใด นอกจากการสอนแล้วตัวเองคิดว่า การเป็นแบบอย่างที่ดีเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ อาจารย์ต้องทำตน เป็นแบบอย่างที่ดีด้วย เมื่อไปสอนเด็กเขาจะได้มีความศรัทธา เขาจะได้เชื่อในสิ่งที่เราสอน”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 4)

“ในฐานะผู้เรียนผมก็อยากได้อาจารย์ที่สามารถ เป็นต้นแบบในด้านการกระทำด้วย เมื่อท่านทำได้

บอกพวกเราเราก็เชื่อ แต่ถ้าท่านยังทำไม่ได้ มาบอกพวกเรา
เราจะเชื่อได้อย่างไร”

(ความคิดเห็นตัวแทนนักศึกษาคณะครุศาสตร์ คนที่ 4)

“คิดว่าการกระทำเป็นแบบอย่างมีค่ามากกว่าคำสอน
อาจารย์ทำได้คือรักษาศีล 5 ได้ และพาพวกเรารักษไปด้วยกัน”

(ความคิดเห็นตัวแทนนักศึกษาคณะครุศาสตร์ คนที่ 3)

2. ระดับหลักสูตร ควรมีแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมมารักษาศีล 5 ของนักศึกษาคณะ
ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ได้แก่

2.1 หลักสูตรควรมีกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมพฤติกรรมมารักษา
ศีล 5 เพื่อพัฒนานักศึกษาชั้นปีใดชั้นปีหนึ่งอย่างน้อย 1 โครงการ ดังความคิดเห็นในการสนทนากลุ่ม
ดังนี้

“หลักสูตรทุกหลักสูตรควรมีกิจกรรมหรือ
โครงการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมพฤติกรรมมารักษาศีล 5
เพื่อพัฒนานักศึกษา”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 3)

“น่าจะมีกิจกรรม/โครงการที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนานักศึกษา
เกี่ยวกับการส่งเสริมพฤติกรรมมารักษาศีล 5 อย่างน้อยสัก 1 โครงการ”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 2)

“อยากให้หลักสูตรมีกิจกรรมที่ส่งเสริมพฤติกรรม
มารักษาศีล 5 เพื่อพัฒนานักศึกษาชั้นปีใดชั้นปีหนึ่งเข้าร่วม
การได้ทำกิจกรรมร่วมกันจะสร้างความสามัคคีร่วมกัน
ของนักศึกษาได้อีกด้วย ได้สองต่อเลยคือทั้งส่งเสริมพฤติกรรม
และสร้างความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว”

(ความคิดเห็นตัวแทนนักศึกษาคณะครุศาสตร์ คนที่ 1)

“เห็นด้วยที่จะมีกิจกรรมในหลักสูตรให้นักศึกษาปีใดปีหนึ่ง
เข้าร่วมเพื่อพัฒนาและส่งเสริมพฤติกรรมมารักษาศีล 5”

(ความคิดเห็นตัวแทนนักศึกษาคณะครุศาสตร์ คนที่ 4)

“สรุปคือถ้าเป็นไปได้หลักสูตรเราทุกหลักสูตร
ไม่ว่าจะเป็นทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์หรือ
หลักสูตรทางวิทยาศาสตร์ มีการบรรจุกิจกรรมเพื่อพัฒนา
นักศึกษาในหลักสูตรเกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรมการรักษาศิล 5
อย่างน้อยสัก 1 โครงการ”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 4)

2.2 หลักสูตรควรมีจัดการอบรมนักศึกษาแกนนำการรักษาศิล 5 เพื่อเป็นผู้นำ
การรณรงค์และให้ความรู้เกี่ยวกับศิลปะ 5 แก่เพื่อนนักศึกษาในหลักสูตร ดังความคิดเห็นในการสนทนา
กลุ่มดังนี้

“หลักสูตรควรมีจัดการอบรมให้กับนักศึกษา
เพื่อที่จะไปเป็นแกนนำการรักษาศิล 5”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 1)

“การพัฒนาจะเป็นรูปแบบของกลุ่มแกนนำ
แล้วนำเอาไปขยายต่อจะดีกว่า”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 4)

“เห็นด้วยๆ เป็นสิ่งที่ดีถ้าหลักสูตรคัดเลือก
หรือขออาสาสมัครนักศึกษาเพื่อเป็นแกนนำการรักษาศิล 5”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 2)

“ถ้าอยากนั้นคิดต่อได้ว่าเมื่อเรามีแกนนำ
เราก็จัดอบรมเด็กแกนนำนี้แหละ เพื่อให้เขาไปเป็น
ผู้นำการรณรงค์และให้ความรู้เกี่ยวกับศิลปะ 5
แก่เพื่อนนักศึกษาในหลักสูตรต่อไป”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 1)

“ควรมีผู้นำการรณรงค์และให้ความรู้เกี่ยวกับศิลปะ 5
ให้แก่เพื่อนนักศึกษาในหลักสูตร ซึ่งอย่างที่อาจารย์ว่าเป็น
รูปแบบแกนนำ ผมเห็นด้วยเลยครับ”

(ความคิดเห็นตัวแทนนักศึกษาคณะครุศาสตร์ คนที่ 1)

“แนวทางหนึ่งในการส่งเสริมพฤติกรรมการรักษาศิลปะ 5 คือ
ให้หลักสูตรจัดการอบรมนักศึกษาเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับศิลปะ 5 ก่อน”

(ความคิดเห็นตัวแทนนักศึกษาคณะครุศาสตร์ คนที่ 2)

2.3 หลักสูตรควรมีการสร้างแรงจูงใจ เช่น การให้รางวัล เกียรติบัตร ฯลฯ
สำหรับนักศึกษาที่มีพฤติกรรมเป็นที่ประจักษ์ในการรักษาศิลปะ 5 ในแต่ละชั้นปี เพื่อเป็นการกระตุ้นและ
เป็นขวัญกำลังใจแก่นักศึกษา ดังความคิดเห็นในการสนทนากลุ่มดังนี้

“ผมคิดว่าเราน่าจะมีแรงจูงใจให้คนอยากทำ
อยากรักษาศิลปะ 5 ให้เป็นที่ประจักษ์ เช่น มีรางวัลให้ เป็นต้น”

(ความคิดเห็นตัวแทนนักศึกษาคณะครุศาสตร์ คนที่ 2)

“บางครั้งถ้าอยากให้เขาดีต่อไปมันน่าจะมีขวัญ
และกำลังใจหรือแรงกระตุ้น เป็นไปได้ไหมว่าหลักสูตร
แต่ละหลักสูตรจะจัดประกวด คนที่มีพฤติกรรมเป็นที่ประจักษ์
ในการรักษาศิลปะ 5 ประมาณนี้ค่ะ”

(ความคิดเห็นตัวแทนนักศึกษาคณะครุศาสตร์ คนที่ 4)

“สรุปอย่างนี้นักศึกษาเขาแสดงความคิดเห็นนั้นแหละ
หลักสูตรควรมีการสร้างแรงจูงใจ เช่น การให้รางวัล เกียรติบัตร ฯลฯ
สำหรับนักศึกษาที่มีพฤติกรรมเป็นที่ประจักษ์ในการรักษาศิลปะ 5
ในแต่ละชั้นปี อย่างน้อยๆ ก็เป็นการชื่นชมและให้กำลังใจคนทำดี”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 1)

“คนทำดีต้องชื่นชม การให้รางวัล เกียรติบัตร
ก็เป็นการประกาศคุณงามความดี โดยธรรมชาติของมนุษย์แล้วทุกคน
ย่อมต้องการการยกย่อง การทำเช่นนี้ก็จะทำให้เพื่อนคนอื่นๆ
อยากทำความดีตามไปด้วย”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 3)

“ควรมีการให้รางวัล เกียรติบัตร หรืออื่นๆ
สำหรับนักศึกษาที่รักษาศิลปะ 5 ในแต่ละชั้นปี เพื่อเป็นการกระตุ้น
และเป็นขวัญกำลังใจแก่นักศึกษา

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 4)

2.4 หลักสูตรควรมีการประชุมคณะกรรมการประจำหลักสูตร ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาหมู่เรียนของนักศึกษาทุกชั้นปี เพื่อร่วมหาแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการรักษาศีล 5 ของนักศึกษาในหลักสูตร ดังความคิดเห็นในการสนทนากลุ่มดังนี้

“หลักสูตรควรมีการประชุมร่วมกันบ่อยๆ
ของคณะกรรมการประจำหลักสูตร เพื่อร่วมหาแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการรักษาศีล 5 ของนักศึกษาในหลักสูตร”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 4)

“เพิ่มเติมนะ ที่ว่าหลักสูตรควรมีการประชุมร่วมกันบ่อยๆ
ของคณะกรรมการประจำหลักสูตร เพื่อร่วมหาแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการรักษาศีล 5 ของนักศึกษาในหลักสูตร
ส่วนตัวคิดว่าเราต้องขอความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปรึกษาหมู่เรียน
ของนักศึกษาด้วย เช่น หลักสูตรร่วมผลิตต่างๆ ”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 3)

“สำคัญคือการมีโอกาสพูดคุยหรือหาแนวทางร่วมกัน
ต้องช่วยกันหลายๆ ฝ่าย เรื่องแบบนี้หลักสูตรหรือคณะ
ทำคนเดียวไม่ได้ผลหรอก”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 2)

“แนวนโยบาย กิจกรรมดีๆ แนวทางเกี่ยวกับ
การพัฒนานักศึกษาทั้งในการส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการรักษาศีล 5
หรือจะเรื่องอื่นๆ ก็ตามต้องประชุมพูดคุยกัน ช่วยกันคิดและ
ช่วยกันทำ เพื่อพัฒนานักศึกษาของเราให้เป็นคนเก่งและคนดี”

(ความคิดเห็นตัวแทนคณาจารย์คณะครุศาสตร์ คนที่ 1)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี